

Pensionist DM i hurtigskak

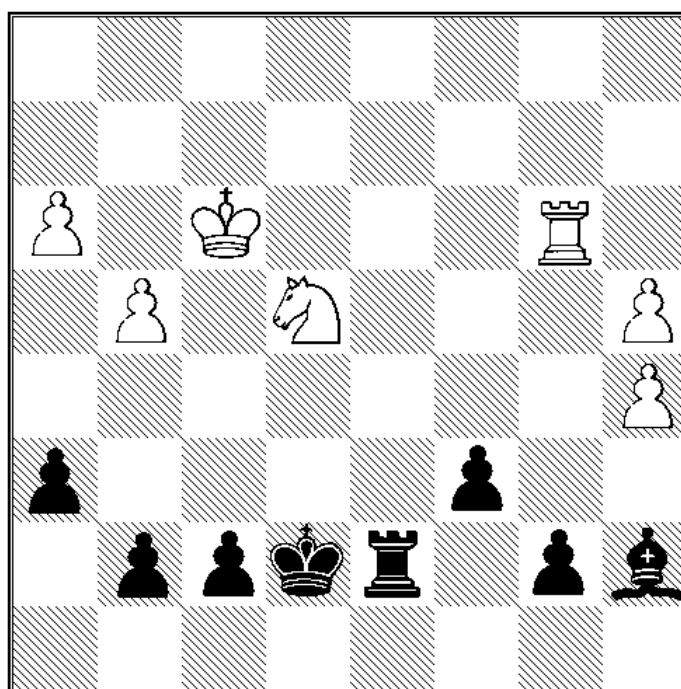
De senere år er det blevet populært at spille den såkaldte pensionistturneringer. Det vil sige turneringer, hvor der er en minimumsalder for deltagelse. I praksis vil det sige, at man enten kan deltage i en gruppe for folk, der er fyldt +50 eller en gruppe for +65. Da alle deltagere er lidt op i årene, er hovedvægten lagt på at have det hyggeligt frem for det normale præstationsrace. Ikke at folk ikke forsøger at vinde, nej da! Men ambitionerne sidder ikke uden på tøjet hele tiden. Det hele er faktisk lidt afslappet.

Helsingør Skakklub arrangerede årets DM for hurtigskak i år med fine spilleforhold på Marienlyst – i ved, hotel/spillekasinoet. Der var cirka 20 deltagere i hver aldersgruppe, og jeg stillede op i +50 gruppe, da der trods alt er et par år til jeg kan komme med i 'de voksnes gruppe' (+65). Favorit her var vores tidligere 1. holdstræner, Kåre Hove Kristensen fulgt af mig (baseret på et flere år gammelt hurtigskakratingtal) samt en klump af spillere med +2000.

Hurtigskak med 20 minutter plus 10 sekunder per træk er en variant, hvor ratingtal ikke altid siger så meget. Nogle spillere er stærke turneringsskakkspillere men har det svært med hurtigskak, hvor en mere upoleret spillestil ofte er en fordel. Initiativ betyder meget i hurtigskak, hvor der ikke er tid til gennemtænkt og sublimt forsvarsspil. Kåre er en meget stærk spiller, og han er tæt på at blive IM. Imidlertid er han ikke helt så sikker i hurtigskak, og han kom glat af sted mod de tre turneringsvindere, hvor det kun blev til et halvt point. Så var der plads for mig og hvem der ellers havde glid i spillet på dagen.

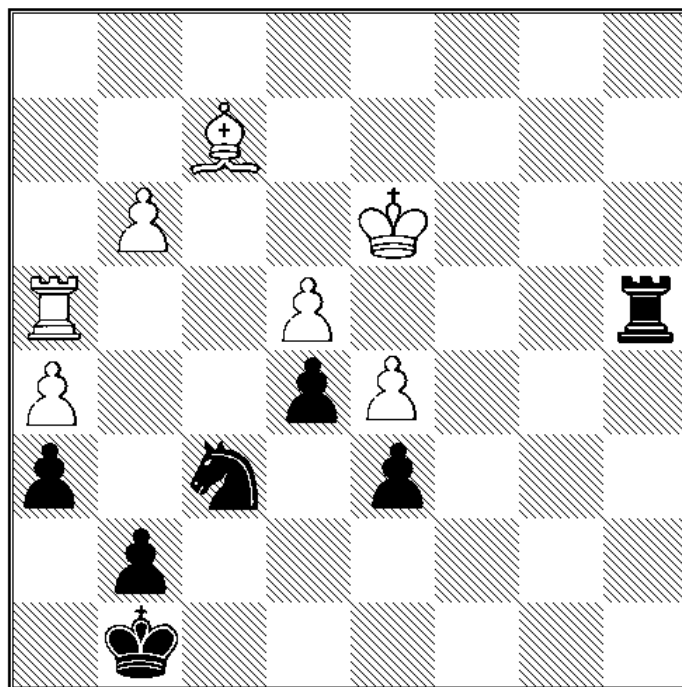
Slutstillingen blev således, at vi endte tre spillere på 6 point. Efter korrektionsberegning, hvor vi vist var ude på 8 korrektion for af finde en afgørelse, vandt Jan Rimer mesterskabet fulgt af mig og med Mogens H. Tuesen som nummer 3.

Mogens og jeg førte med et halvt point før sidste runde, hvor vi skulle mødes. En sejr ville således have sikret skabet til vinderen. Og helt ærligt.... Jeg spillede en fin Albins Modgambit og burde have vundet det parti og dermed DM. Se bare slutstillingen

Her tilbød jeg remis med sort!? Ved at tillade trækgentagelse med Tc3,Td4 – Tb3,Td7 Ok. Der var på tidspunktet gode chancer for at vinde. Jeg mente at have bedre korrektion end Mogens, og der var flere resultater, der skulle falde uheldigt ud, for at jeg ikke havde bedre score/korrektion end Jan. Samtidig var der ikke ret meget tid tilbage. Men hovedårsagen var, når sandheden skal frem, at jeg gik i baglås mentalt. Det krævede ellers ikke den store genialitet at spille kongen til c7, hvorefter man kan gå i gang med at realisere merbonden og den principielt overlegne løber mod springeren. Nu vandt Jan i sidste runde og et par andre resultater var også uønskede. Så Jan tog fusen på mig.

Jeg spillede remis med Jan i runde 2. Partiet var det sværeste jeg fik spillet. Jeg var ude og svømme på et tidspunkt med en bonde for lidt. Men det er jo hurtigskak, hvor tingene kan ændre sig, og jeg fik lejlighed til at slå igen, genvinde bonden og tage initiativet. Spørgsmålet er om slutstillingen, hvor jeg tilbød remis, ikke er vundet. Se her...

Jeg har sort, og hvid er låst til forsvaret af e4. De eneste frie brikker er den hvide løber og den sorte konge. I slutspil sætter man ofte kongen til +4 bønder – altså bedre end en let officer. Her er sorts chance at spille kongen hele vejen rundt over a6-b5 (og måske endda a4-b3). Det er ikke let at spille hvid. Jeg havde sådan set ideen klar. Men med kun godt 1 minut på klokken var jeg på dette tidspunkt i turneringen ikke utilfreds med remis i stedet for at skulle spille et længere manøvreslutspil i raket fart. Senere er vi jo alle klogere.

Både Jan og jeg fik gafflen i forhåndsfavoritten. Jan vandt et langt slutspil, mens jeg fik lejlighed til at spille champagneskak. En spillestil, der er velegnet til hurtigskak.

Hvid: Jesper Schultz-Pedersen

Sort: Kåre Hove Kristensen

1.e4,c5 2.b4,cxb4 3.a3,d5 4.exd5,Dxd5 5.Sf3,e5 6.Lb2,Sc6 7.c4,bxc3ep ?!

Hov. Det er der godt nok ingen, der har spillet før mod mig. Det er livsfarligt – specielt i hurtigskak! Hvid får et stort udviklingsforspring og initiativ. Objektivt set er det spilleligt. I praksis er det svært.

8.Sxc3,Da5 9.Lc4

Nærliggende. Men Lb5 eller Db3 er vist det korrekte.

9.-Le7 10.o-o,Sh6 11.Te1

Straks Sd5 var nok bedre.

11.- o-o 12.Sd5,Ld6 13.Sxe5,Sxe5 14.Lxe5,Lxe5 15.Txe5,Dd8 16.Db3,Sf5 17.Tae1

Så er revl og krat mobiliseret. Hvid står aktivt, men sort er ikke på nogen måde knust. Imidlertid har sort brugt meget tid. Så nu går der gummiarm i det.

17.-Sd4 18.Dd3

Computeren foretrækker Dg3 med stærkt pres.

18.-Sc6 19.Th5

Skal sort spille g6 eller h6. Efter g6 vinder hvid forceret med 20.Se7+, da sort taber efter 20.-Sxe7 21.Lxf7+! Der er jo en festlig mat efter 21.-Kxf7 22.Txh7+,Kg8 23.Texe7,Dxd3 24.Teg7++. I andre varianter taber sort for meget materiale. Så det må blive h6.

19.-h6 20.Dg3

Nærliggende, men bedre var f.eks. h3. Hvid har ikke noget umiddelbart afgørende, selv om han står bedst. Men direkte trusler er svære at forholde sig til, når man er nede omkring sidste minut. Så her bommer sort.

20.-Kh8? 21.Df4!,Le6?

Efter 21.Kh7,Te3 er det et spørgsmål om tid. Hvid har fem officerer med i angrebet og kan også trække på g-bonden. Det spillede taber straks.

22.Txh6+,gxh6 23.Dxh6+,Kg8 24.Te3 1-0

Så kom den sidste angriber med. Der er udækkelig mat. Det var ikke Kåres turnering.

I +65 gruppen var Ole B. Larsen favorit. Han levede op til værdigheden og vandt i ensom majestæt med 6½ point foran Ib Skovgaard med 6 og Jørgen Hvenekilde med 5.